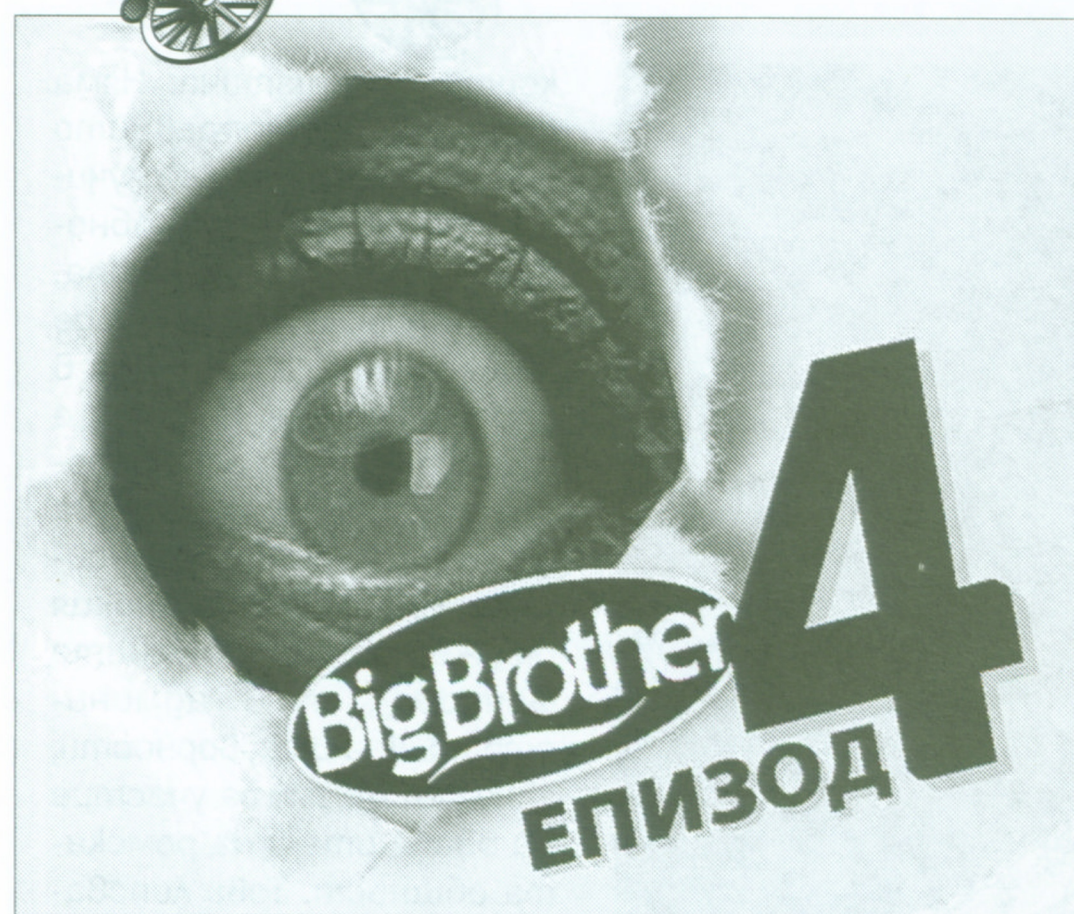

Диалог в Биг Брадър 4

Камен Тонов: Тоше, ще лягаме ли? Или да си поседиме тука малко, а? Аз съм от Полша, знаеш ли? Разбра ли?

Тошко (Филип Ралев): Не. Държавата...

К: Полша

Т: Държавата!

К: Полша, знаеш ли къде е Полша?

Т: Да! Знаеш къде е Треблинка. Ти не знаеш къде е Треблинка ... ?

К: Не. Не, Тошко. Това там някъде до твоеето място, където ти живееш ли е?

Т: Не, това е в Полша.

К: А, в Полша?!

Т: Да. А Аушвиц знаеш ли?

К: Кое? Аушвиц?? Не, къде е това?

Т: Германия...Тамко (или Батко???) каза, че ще ме закара в ...

К: В Рим?

Т: Театъра...

К: В Колизеума.

Т: А ти ще отидеш в Треблинка.

К: Да, задължително да видя...

Т: Да, и в Аушвиц.

К: И после ще се видиме и ще си разказваме, ти какво видя в Рим, а аз какво видях в Треблинка и Аушвиц.

...

Тошко: За Аушвиц и Треблинка не бил чувал. Да еба нещастника...

Страшно е, когато хората не смеят да се смеят...

Има ли цигани в Биг брадър? „А ражда ли тяхното присъствие там недоизказани думи?“

Или, защо поради конюктурни подбуди, псевдовъзпитание, или зле прикрити автоцензура предпочитаме те да бъдат вкарани в определен контекст, или казано по-ясно, в тясната рамка на вечно лошите...

Пример номер 1: Бат Сали...

Весел и жезнерадостен ром, който е тръгнал от нищото, но в настоящето/вярно, преди две-три години/ е достатъчно щедър, черпи наред, произвежда шумове, кълне се в любов към българите и дори пее националния химн...и за всички в къщата, до един, той е нещо много по-значимо от екзотичен придатък...и всички благородно го тупат по рамото с тънкия намек "Ех, защо и другите цигани не са като теб..." А Бат Сали в искрено опиянение споделя "може и да съм циганин, но всичките ви обичам..."

Уловихте ли тук опозицията?

"Ти не си като другите цигани..." А доколко е възможно хората да се делят на „едни такива“ и „други онакива..."

Та нали откакто се помним- все сме си същите, уви...със социално обусловената опозиция, че все пак е възможно някои по презумпция да бъдат дефинирани като други...

И потвърждението на тази теза никак не забързва: Бат Сали е уличен в неискрено поведение спрямо останалите и тогава като небесен порой бликват до болка познатите и перфидно унизителни изрази "Оня мангал", "Мръсен циганин...", "Цигански работи..."

Един вид интригата, мръсотията, или всички болкук, като обем събира 100 пъти сметицето в Суходол, е равен на един единичък израз: „циганска работа..."

Точно тук трябва да си дадем сметка, че в масовото общуване тези изрази се приемат за нещо абсолютно нормално, като например "Пие ли ти се вода...", „Добър ден“, или „Да ви се намира запалка..."

Факт, който с кристална чистота личи в комуникацията между образите във всяко едно риалитишоу.../то затова е риалити...щото е истинско. Без значение дали истината ражда болка, или ти е толкова неприятна, че чак те

гразни...ама я гледаш...защото се разпознаваш...И тогава няма как да не изпиташ един поне радостен момент...но...както и

да е.../

В Биг брадър 3 единството, което не се каза за тризначките, които спечелиха в равна степен симпатия и антипатия бе, че са мангалки- заради специфичния им диалект, или пък може би заради прекалената им самобитност, но...както и да е...

Хващаме се за повече от пресния модел на социална дисекция- Биг Брадър 4, където виждаме, ромка, момиче от Столипиново, което се кълне, че не е ромка и националист от Пловдив, който харесва момичето от Столипиново, би излязал на среща с нея, но, всъщност не би я поканил ако е ромка...И тя отрича...

Каква гадост само...

Да отричаш произхода си, майчините корени...Та това да не би да е комитетата по еврейските въпроси през втората световна война у нас? А редно ли е да си спомняме какво са правили с евреите и циганите нацистите?

Без значение дали въпросното момиче се самоопределя като циганка, или като българка, ситуацията в която тя се кълне каква е и каква не е си е направо гадна...

Тук няма как да пропуснем впечатляващия Биг Брадър лайв, където трима здравенци от Пловдив тотално дефинираха ромската проблематика: крадат, изнасилват, не си плащат тока...

Е, имало и такива, които не са онакива, ама те били изключение...

И как точно се превърна в изключение?

На другия ден, съквартирантите пак обсъждаха ромите:

„Работили са за мен..."

„Нямам никакви оплаквания от тях..."

„Абе, не всички крадат..."

„Готини са, ама..."

И винаги тук идва едно-АМА, или НО...

Кое то всъщност е част от големия кошмар на ромите...

И те в страха от поредното оплюване често пъти влизат в безумната полемика, че „не всички са в гетото“, че „не всички крадат...“, че една не малка част от ромите владеят българския език и грамата перфектно..."

В този омагьосан кръг тези разговори никога не

завършват добре... заради изградения преграждък, че ромите са хора втора ръка.

Пътувах веднъж в автобуса, стана буря и на Орлов мост се качи едно уплашено до смърт куче. Рейсът се раздели на две групи- също както и всичко в държавата ни: „За“, или „Против“.

Никои не надделя в крайна сметка, просто се получи едно какофонично надвикване...В Крайна сметка една фина и изтънчена дама обобщи ситуацията:

„К'во бе, к'во ви е направило кучето? Нали не се е качил някой мазен циганин?"

Тук аз реагирах нестандартно за две трети от автобуса:

„Госпожо, аз съм циганин, какво имате предвид?"

И...госпожата онемя, защото не съм и преджобил чантата, не съм я изнасилвал и дори не съм откачил нейния кабел за електрозахранване, за да се грей с пружина от легло за нейна сметка...га..забравих, не съм и откраднал социалните помощи и съм гласувал няколко пъти срещу заплащане, защото съм прост, малограмотен и сам обещали канализация...

"Тъжно е...", беше напикал някога Радой Ралин/ дядото на депутатата Стоянов от АТАКА.../

..."Тъжно е, когато хората немаят, лошо е, когато хората не пеят...страшно е, когато хората не смеят да се смеят..."

Чудя им се на ромите... как все намират време да се усмихнат...на фона на начумерените утрини, които срещам всеки ден на автобусната спирка... Сигурно са щастливи.

Ангелинка напусна лукса на Big Brother 4

Голямата изненада в първата нощ на новодомците от Big Brother 4 в приказната къща донесе най-малкият участник Ангелинка. Тя бе втората жена почувствала лукса в новия дом след мизерията в «самолета». Напусна предаването по собствено желание.

Младата пловдивчанка посочи като причини за своето излизане разделението на лагери и това, че не е могла да се интегрира в нито един от тях, чувствала се е изолирана и ѝ е било тъжно за родители, приятели. Побърза да се върне при съучениците си.